



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 342/2025
05.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник АА, адвокат у ..., против туженог Стамбена заједница, чији је пуномоћник Драган Бојанић, адвокат у ..., ради неоснованог обogaћења, вредност предмета спора 351.960,15 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5473/24 од 05.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5473/24 од 05.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5473/24 од 05.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 876/2024 од 26.09.2024. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да исплати тужиоцу износ од 351.960,15 динара са законском затезном каматом од 31.05.2019. године па до коначне исплате, као неоснован. Обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове поступка у износу од 121.500,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5473/24 од 05.03.2025. године, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и разматрања правног питања.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23–др. закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је одбијен тужбени захтев за исплату износа од 351.960,15 динара са затезном каматом. Према оцени нижестепених судова, тужилац није доказао да је тужени пасивно легитимисан у овој парници, јер нема доказа да је тужени корисник електричне енергије за коју је утврђена неовлашћена потрошња у смислу одредбе члана 198. став 1. тачка 2 Закона о енергетици, због чега су нижестепени судови одбили тужбени захтев.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Посебна ревизија се не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, на шта ревидент указује у ревизији. У ревизији се не указује која то правна питања у интересу равноправности грађана или од општег интереса треба размотрити, нити се указује на различиту судску праксу. Позивање тужиоца на решење Привредног апелационог суда Пж 8715/22 од 22.02.2024. године којим је укинута претходно донета пресуда у овој парници не може указивати на различиту судску праксу.

Зато је Врховни суд применом одредбе члана 404. став 2. донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу дана 30.08.2019. године. Вредност предмета спора износи 351.960,15 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку о привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона прописано је да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, из ког разлога ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић